

"Tôi ngh n ngào! Ngày tôi đ n vui và h nh phúc b t bao, gi quay v lòng đau nh dao c t.
Tôi đã đ i Atlanta m t n a h n mình."

□

T Tòa Lãnh S M đi ra, trên tay c m Visa đ n n c M tôi th y lòng vui m ng nh đang bay b ng lên... Nhìn m i ng i chung quanh, tôi m m c i thân thi n vui v nh đ san s ni m vui đ n v i h .

C nh v t quanh tôi nh thay đ i, t i mát h n. Quãng đ ng tôi đi hàng ngày m t hàng năm m i phút, gi sao ng n th ! Cây cũng xanh nhi u h n và ng i ng i thì đáng yêu làm sao! Th m i bi t tâm tr ng vui s ng h nh phúc quan tr ng đ i v i chúng ta đ ng nào! Đây là l n đ u tiên tôi đ c đi ra n c ngoài mà l i là n c M - M t đ t n c v n minh, có nhi u phong c nh đ p. Nh ng đ i u làm tôi vui s ng nh t là tôi đ c g p l i ng i ch ng thân yêu sau nh ng tháng, ngày xa cách.

Đ a tôi đ n phi tr ng Tân S n Nh t là các em c a tôi - lúc y đã 10pm ở Sài Gòn. Tôi quay l i gi tay v y chào t m bi t gia đình l n cu i, b c nhanh vào phi tr ng v i lòng r n vui pha chút hãnh di n trong lòng tr c nh ng c p m t ng ng m c a nh ng ng i đ a ti n thân nhân khác (vì mình cũng đ c đi M mà!)

TÌNH ĐỢP NHƯ ÁNH SAO XANH

Tác Giả: Hà Ti&#u Th& - Thái Qu& c M&u
Thứ Tư,, 02 Tháng 11 Năm 2011 20:19

Không phải tôi tiên tôi đặt chân đến phi trường Tân Sơn Nhất, nhưng tôi nhận ra đó, tôi đến đây chỉ để đưa tiễn, học chào đón thân nhân, bạn bè đi, và tôi phải xa. Lần này thì khác, hoàn toàn khác! Chính tôi là kẻ lên đường!

Nhưng thực sự tôi làm cho tôi hơi bối rối, nhưng rồi mọi việc cũng êm xuôi. Tôi thấy phàn nàn như mọi người chỉ nghĩ lên máy bay với số nôn nao, háo hức chờ đợi có.

Chiếc Boeing không đưa tôi xa đến đất nước Việt Nam bé nhỏ thân yêu! Mọi cảm giác vui vẻ, và bạn bè lo lắng. Mọi chút bất an khi phi cơ lên không rồi tôi hoàn toàn giao phó sinh mạng mình cho kẻ lái máy bay. Khi bay, người lái ta chỉ nghĩ kiểm soát mọi thứ trên vòm, ngoài không suy nghĩ, mọi người...

Đặt chân xuống phi trường Hàn Quốc, cảm giác mọi người nhìn thân phận, nhìn quanh tôi thấy tất cả nhân viên làm việc trong phi trường đều mặc đồng phục màu đen. Ở đây hành khách quá cần phải làm thủ tục transfer và chờ đợi taxi, chín tiếng đồng hồ (tùy hãng máy bay) để chuyển chuyến bay, trong thời gian chờ đợi, nhưng hành khách có Pastspport M& trong chuyến bay đưa đi tham quan Seoul bằng xe Bus. Phần tôi, dù mang Hộ Chiếu Việt Nam, song, như lý do để bị từ chối, tôi cũng được đi tham quan thủ đô Hán Thành.

Ở Seoul dường như tuy không mọi người rất sạch sẽ, phố xá sang trọng, các phương tiện chuyển trên đường phố hầu hết đều là Auto. Ở đây, hệ thống xe theo đúng luật giao thông, rất trật tự. Hoàn toàn khác với Việt Nam chúng ta.

Bây giờ là mùa đông dù đã vào khoảng mùa xuân rồi nhưng trời lạnh, gió lạnh thổi vào da thịt buốt như cắt, tất cả những cây hoa trang trí ven đường đều rụng lá trơ cành. Đang trên đất nước người mà tôi cảm thấy ngấm ngấm cho quê hương yêu dấu của mình. Vì cũng là đất nước châu Á nhưng những người dân Việt có trên bốn ngàn năm văn hiến rồi không có ý thức giữ gìn và sinh sản đẹp, còn giao thông thì mọi người ai nấy chỉ nghĩ không ai chú ý đến ai, góp phần làm cho mặt xã hội và văn hóa, nền văn minh, càng trở nên hỗn loạn, xô bồ, lộn xộn hơn.

TÌNH ĐỒ P NHẢY ÁNH SAO XANH

Tác Giả: Hà Ti&#u Th& - Thái Qu& c M& u
Thứ Tư:, 02 Tháng 11 Năm 2011 20:19

